

Aflați în compania unor cunoscute trupe din Europa și din America — printre care pot fi amintite Orchestra simfonică din Los Angeles, Teatrul experimental din Columbia, baletul din Houston, Teatrul universitar din Mexic, baletul Operei din Republica Socialistă Armeană, trupele de marionete cehoslovacă și poloneză, Baletul „Arabesk“ din Bulgaria, formația vestgermană „Musica poetica“, trupa „Nuria Espert“ din Spania etc. — artiștii bucureșteni au avut de înfruntat o splendidă și ambițioasă concurență artistică, au luat parte la o spectaculoasă și complexă întrecere de virtuozitate profesională, susținută, sub semnul nobilelor idei ale colaborării internaționale, de reputați reprezentanți ai diferitelor genuri de artă : pianiști, violoniști, chitariști, dansatori, celebri interpreți de folclor.

Programat la aceeași oră cu încă alte trei manifestări, dintre cele mai atractive, spectacolul românesc cu piesa *A opta zi: dis-de-dimineață* de Radu Dumitru a cunoscut, totuși, o afuență de public cu totul neobișnuită și a fost răsplătit cu nesfârșite aplauze și ovații. Masa spectatorilor, alcătuită mai ales din ti-

Teatrul „Nottara“ la Festivalul internațional „Cervantino“ din Mexic

neri; a avut reacții impresionante. Astfel, un grup de tineri a năvălit pe scenă, în timpul desfășurării reprezentației, clamând, într-o tulburătoare agitație, „nu vrem să murim calcinați“ ! La ieșire, alte grupuri de tineri s-au înălțat, formând un lung monom, care seanda cu entuziasm : „Viva Romania“ !

Opinii apărute în presă, sub semnături dintre cele mai prestigioase, au înfățișat turneul ca fiind un „mesaj clar împotriva războiului“ : „Românii au oferit ceea ce a fost

Între două spectacole, în decorul natural al țării gazdă : în stînga, autorul, Radu Dumitru, protagonistul, Gilda Marinescu, directorul teatrului, dramaturgul Horia Lovinescu

mai bun în acest festival" („Sociales“): „piesa *A opta zi dis-de-dimineață*, este o operă construită pornind de la premise sociale și politice, o dezbateră filozofică asupra ființei umane; ea stabilește un contact strins, până la o adevărată identificare, cu spectatorii. Cel care asistă la *A opta zi dis-de-dimineață* are impresia că se află în fața unui act de comuniune. Comuniune pe care actorii români știu să o susțină cu măiestrie“ („El Dia“).

Despre Gilda Marinescu: „protagonista spectacolului a dovedit o extraordinară măiestrie artistică, trecând de la comedie la dramă, într-un joc nuanțat, de mare prospețime, lipsit de artificii“ („Novedades Diario de la Tarde“); după opinia directorului general al Festivalului, Hector Vasconcelos, Gilda Marinescu este una dintre cele mai mari actrițe cunoscute de el; ea a fost „revelația festivalului mexican“.

Am socotit utilă și mărturia actriței: „Azi, cînd armamentul nuclear a creat o stare de tensiune și de încordare în întreaga lume, reamintindu-le oamenilor de Hiroșima și de Nagasaki, consider că este o datorie firească a fiecărui om să întindă o mîină prietenească semenului său, indiferent dacă aceasta este la celălalt capăt al pămîntului. Prin *A opta zi dis-de-dimineață*, Radu Dumitru și trupa teatrului nostru s-au făcut purtători de cuvînt ai păcii și ai mesajului de înțelegere pașnică între popoare. Nu a plauzele furtunoase, nu entuziasmul sutelor de spectatori, pe care le-am cunoscut și

altă dată, în alte părți ale lumii, m-au tulburat atît, cî reacția spontană și vie a publicului, nebănuit de apropiată tensiunii și temperaturii care ne încălzeau pe noi, interpreții. O dovadă dintre cele mai clare că mesajul nostru umanist a fost pe deplin înțeles. În acest circuit extraordinar de comunicare a stat marele succes al teatrului nostru. Ca actriță și ca participantă la acest eveniment artistic, am fost profund emoționată de entuziasmul și de căldura cu care am fost primiți în sălile de spectacol, atît la sediul Festivalului, Guanajuato, cît și în celelalte orașe — Ciudad de Mexico, Xalapa, Guadalajara, Morelia. Deosebit de impresionant a fost faptul că majoritatea spectatorilor erau tineri, tineri care n-au știut ce a fost războiul, dar care visează să trăiască în pace, cu bucuria de a munci, de a studia, de a cînta și dansa.

Întreg colectivul teatrului nostru a trăit intens acele clipe, cu conștiința importanței actului nostru teatral, a acțiunii noastre cultural-politice.“

Și, acum, încă un argument, menit să întărească mărturisirea atît de sinceră și de modestă a Gildei Marinescu: „Reprezentăția românească a fost una dintre cele mai aplaudate din cadrul Festivalului «Cervantino». Aceasta e motivul pentru care, înainte de a se întoarce în țară, trupa a fost invitată să întreprindă un turneu lung în mai multe state mexicane“ („El Sol de Mexico“).

V. D.

Teatrul Dramatic din Galați în turneu în R. P. Ungară

În cadrul schimburilor culturale, Teatrul Dramatic din Galați a întreprins un turneu în R. P. Ungară. Trupa gălățeană a prezentat, în orașele Budapesta, Szolnok și Gyula, Chirița în provincia de Vasile Alecsandri. Spectacolul, după cum se știe, se bucură și în țară de o deosebită apreciere, fiind distins cu trei premii la Festivalul național de comedie, ediția I (1976).

Publicul din țara vecină și prietenă l-a primit cu entuziasm, reacționînd prompt și intens la jocul inspirat al actorilor. Investiții cu misiunea de mesageri ai artei teatrale românești, actorii Teatrului din Galați au fost

înconjuțați cu atenție și ospitalitate și s-au bucurat de unanime aprecieri. Cu acest prilej, a fost relevant conținutul de idei al piesei lui Alecsandri, mijloacele de expresie scenică prin care s-a reactualizat mesajul, precum și jocul de echipă al actorilor, plastica spectacolului. Se poate spune că interpretarea în travesti a actorului Mitică luncu în rolul Chiriței s-a impus și cu această ocazie, depășind bariera de limbă și dezvăluind noi surse de comie, în spiritul tradiției artei interpretative românești. La Gyula, cuvinte calde de apreciere la adresa actorilor români s-au făcut atît în limba ro-

mână, cît și în limba maghiară, iar Chirița devenise tot atît de populară ca și la Galați. Cu cîteva minute înainte de plecarea spre țară, un spectator și-a oprit autorismul pentru a ne saluta, rostind, cu vădită plăcere, în românește, „bravo Chiriței!“

Interesul oamenilor de teatru, al demnitarilor culturali, pentru dramaturgia și pentru arta interpretativă românească, confirmă caracterul rodnic al acestor schimburi culturale, prilej de cunoaștere reciprocă și de confruntări creatoare. Reprezențații presei maghiare au primit și ei cu viu interes prezența Teatrului Dramatic gălățean.

Notăm cu plăcere că un colectiv al Teatrului „Szigligeti“ din Szolnok a răspuns acestei vizite, prezentînd spectatorilor din Galați și din Constanța spectacolul cu piesa Copiii soarelui de Maxim Gorki.

Aurelia Cazacu